

IP OFFICE

Український національний офіс
інтелектуальної власності та інновацій

НЕОФІЦІЙНИЙ ПЕРЕКЛАД

РІШЕННЯ СУДУ ЄС

**У СПРАВІ C-607/11,
ВІД 7 БЕРЕЗНЯ 2013 РОКУ
(ITV BROADCASTING LTD)**

РІШЕННЯ СУДУ (ЧЕТВЕРТА ПАЛАТА)

7 БЕРЕЗНЯ 2013 РОКУ (*)

(Директива 2001/29/ЄС - Стаття 3(1) - Трансляція третьою стороною сигналів комерційних телевізійних мовників через Інтернет - "Пряма трансляція" – Доведення до загального відома публіки)

У СПРАВІ C-607/11

ЗВЕРНЕННЯ щодо ухвалення попереднього рішення відповідно до статті 267 ДФЄС від Високого суду правосуддя (Англії та Уельсу) (Канцлерське відділення) (Сполучене Королівство), винесене рішенням від 17 листопада 2011 року, отримане Судом 28 листопада 2011 року, в рамках провадження у справі

**ITV BROADCASTING LTD,
ITV 2 LTD,
ITV DIGITAL CHANNELS LTD,
CHANNEL 4 TELEVISION CORPORATION,
4 VENTURES LTD,
CHANNEL 5 BROADCASTING LTD,
ITV STUDIOS LTD**
ПРОТИ
TVCATCHUP LTD,

СУД (ЧЕТВЕРТА ПАЛАТА),

у складі: L. Bay Larsen (голова палати), K. Lenaerts, (Віце-президент Суду, виконуючий обов'язки судді Четвертої палати), J. Malenovský (доповідач), U. Lõhmus та M. Safjan, (судді),
Генеральний адвокат: Y. Bot,
Секретар: K. Malacek, Адміністратор,

беручи до уваги письмову процедуру та внаслідок слухання, що відбулось 19 листопада 2012 року,
розглянувши зауваження, подані від імені:

- ITV Broadcasting Ltd, ITV 2 Ltd, ITV Digital Channels Ltd, Channel 4 Television Corporation, 4 Ventures Ltd, Channel 5 Broadcasting Ltd та ITV Studios Ltd, J. Mellor, QC, J. Bowhill, адвокати, та P. Stevens і J. Vertes, адвокати,
- TVCatchup Ltd, в особі L. Gilmore, адвокат, та M. Howe, QC,
- Уряду Сполученого Королівства, by S. Ossowski та L. Christie, що діють як Агенти, та by C. May, адвокат,
- Уряду Франції, в особі G. de Bergues та M. Perrot, що діють як Агенти,
- Уряду Італії, в особі G. Palmieri, що діє як Агент, та в особі M. Russo, державний адвокат,
- Уряду Польщі, в особі M. Szpunar та B. Majczyna, що діють як Агенти,
- Уряду Португалії, в особі L. Inez Fernandes and N. Conde, що діють як Агенти,
- Європейської Комісії, в особі J. Samnadda та F. Wilman, що діють як Агенти,

заслухавши Генерального адвоката, вирішив перейти до ухвалення рішення без надання Висновку,
зазначає наступне

РІШЕННЯ

1. Запит щодо ухвалення попереднього рішення стосується тлумачення статті 3(1) Директиви 2001/29/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 22 травня 2001 року про гармонізацію окремих аспектів авторського права і суміжних прав в інформаційному суспільстві (ОJ 2001 L 167, с. 10).

2. Запит було зроблено у провадженні між, з одного боку, ITV Broadcasting Ltd, ITV 2 Ltd, ITV Digital Channels Ltd, Channel 4 Television Corporation, 4 Ventures Ltd, Channel 5 Broadcasting Ltd та ITV Studios Ltd та, з іншого боку, TVCatchup Ltd ("TVC") щодо розповсюдження TVC через Інтернет, практично в режимі реального часу, телевізійних трансляцій, які транслювались позивачами в основному провадженні.

ПРАВОВИЙ КОНТЕКСТ

Право Європейського Союзу

3. У пунктах 23 та 27 преамбули до Директиви 2001/29 зазначається:

"(23) Ця Директива повинна продовжити гармонізацію права автора на повідомлення до загального відома публіки. Це право необхідно

розуміти у широкому сенсі, який охоплює будь-яке повідомлення твору до загального відома публіки, що не присутня у місці, з якого здійснюється таке повідомлення. Це право повинно поширюватися на будь-яку таку трансляцію або ретрансляцію твору публіці засобами дротової або бездротової передачі, у тому числі засобами мовлення. Це право не повинно поширюватися на будь-які інші дії.

...

(27) Просте надання фізичних засобів для забезпечення або здійснення повідомлення до загального відома публіки саме по собі не є повідомленням до загального відома публіки у значенні цієї Директиви. "

4. Стаття 3 цієї Директиви, що має назву "Право на повідомлення до загального відома публіки творів і право надавати доступ публіці до інших об'єктів", передбачає:

1. Держави-члени повинні надати авторам виключне право дозволяти або забороняти будь-яке повідомлення до загального відома публіки їхніх творів за допомогою дротових чи бездротових засобів, у тому числі надання доступу публіці до їхніх творів у спосіб, за якого представники публіки можуть отримати доступ до таких творів з будь-якого місця і у будь-який час за їх власним вибором.

...

3. Права, передбачені параграфами 1 і 2, не вичерпуються будь-якою дією щодо повідомлення до загального відома публіки або надання доступу публіці, як це зазначено у цій статті. "

5. Стаття 2 Директиви Ради 93/83/ЄЕС від 27 вересня 1993 року про координацію деяких положень авторського права і суміжних прав при застосуванні її до супутникового мовлення і кабельної ретрансляції (ОJ 1993 L 248, с. 15) передбачає:

" Держави-члени повинні надати автору виключне право на санкціонування публічного сповіщення за допомогою супутника творів, що охороняються авторським правом...".

6. Стаття 8(1) цієї директиви зазначає:

" Держави-члени повинні забезпечити, щоб при ретрансляції програм з інших держав-членів за допомогою кабельної мережі на їх

території дотримувалися відповідні авторські та суміжні права, та щоб в основу такої ретрансляції були покладені контрактні договори між власниками авторського права, суміжних прав та операторами кабельної мережі. "

Англійське законодавство

7. Розділ 20 Закону про авторське право, промислові зразки та патенти 1988 року, в редакції, що застосовується до фактів в основному провадженні, під назвою "Порушення шляхом доведення до загального відома публіки", передбачає

1. Доведенням до загального відома публіки є дія, що обмежується авторським правом на -

- (a) літературний, драматичний, музичний або художній твір
- (b) звукозапис або фільм, або
- (c) програму.

2. Посилання в цій частині на доведення до загального відома публіки означають доведення до загального відома публіки шляхом електронної трансляції та щодо твору включають -

- (a) сповіщення твору
- (b) інтерактивне надання доступу твору шляхом електронної трансляції таким чином, що представники публіки можуть отримати доступ до нього з місця і в час, індивідуально обрані ними".

СПІР В ОСНОВНОМУ ПРОВАДЖЕННІ ТА ПИТАННЯ, ПЕРЕДАНІ НА ПОПЕРЕДНІЙ РОЗГЛЯД

8. Позивачами в основному провадженні є комерційні телевізійні мовники, які відповідно до національного законодавства володіють авторськими правами на самі телевізійні програми, а також на фільми та інші об'єкти, які включаються до їхнього мовлення. Вони фінансуються за рахунок реклами, що міститься в їхніх програмах.

9. TVС пропонує послугу інтернет-телебачення. Ця послуга дозволяє користувачам отримувати через Інтернет "прямі" трансляції з вільним доступом до телевізійних програм, зокрема телевізійних програм, що транслюються позивачами в основному провадженні.

10. TVС гарантує, що ті, хто користується їх послугами, можуть отримати

доступ лише до того контенту, який вони вже мають законне право переглядати у Сполученому Королівстві на підставі своєї ліцензії на мовлення. Таким чином, умови, з якими користувачі повинні погодитись, включають наявність чинної телевізійної ліцензії та обмеження використання послуг TVC територією Сполученого Королівства. Веб-сайт TVC має можливість автентифікувати місцезнаходження користувача та відмовляти в доступі, якщо умови, накладені на користувачів, не виконуються.

11. Послуга TVC фінансується за рахунок реклами. Аудіовізуальна реклама показується перед тим, як користувач може переглянути пряму трансляцію. Реклама, яка вже міститься в оригінальній програмі, залишається без змін і надсилається користувачеві як частина трансляції. Існує також "вбудована" реклама, яка з'являється на комп'ютері або іншому обладнанні користувача.

12. Для своєї діяльності TVC використовує чотири групи серверів, а саме: (i) збору, (ii) кодування, (iii) вихідні та (iv) прикордонні сервери.

13. Вхідними сигналами, які використовує TVC, є звичайні сигнали наземного та супутникового мовлення, що транслюються позивачами в основному провадженні. Сигнали перехоплюються за допомогою антени, а потім передаються на сервери збору, які витягують окремі відео трансляції з отриманого сигналу, не змінюючи їх. Потім сервери кодування перетворюють вхідні трансляції в інший стандарт стискування. Далі вихідні сервери готують трансляції до надсилання через Інтернет у різних форматах. Після цього канали, що пропонуються TVC, обробляються далі лише за умови, що хоча б один абонент TVC зробив запит на такий канал. Якщо запиту на певний канал немає, сигнал відкидається.

14. Прикордонні сервери з'єднуються з комп'ютером або мобільним телефоном користувача за допомогою інтернету. Коли прикордонний сервер отримує запит на канал від користувача, то, якщо він вже не транслює такий канал іншому користувачеві, прикордонний сервер з'єднується з вихідним сервером, який транслює такий канал. Програмне забезпечення на периферійному сервері створює окрему трансляцію для кожного користувача, який запитує канал через нього. Таким чином, індивідуальний пакет даних, що виходить з прикордонного сервера, адресований окремому користувачеві, а не класу користувачів.

15. Трансляції, що надаються прикордонними серверами, можуть бути в різних форматах.

Використовуються такі формати: Трансляції Adobe Flash (для комп'ютерів), трансляції HTTP (для мобільних пристроїв Apple) та трансляції RTSP (для мобільних телефонів Android та Blackberry).

16. Позивачі в основному провадженні порушили справу проти TVC у Високому суді правосуддя (Англії та Уельсу) (Канцлерське відділення) за порушення їхніх авторських прав на програми та фільми, стверджуючи, серед іншого, що здійснюється доведення до загального відома публіки творів, заборонене статтею 20 Закону про авторське право, промислові зразки та патенти 1988 року в редакції, що застосовується до фактів в основному провадженні, а також статтею 3(1) Директиви 2001/29.

17. Високий суд вважає, що з рішень у справі C 306/05 SGAE [2006] ECR I 11519 та в об'єднаних справах C 431/09 і C 432/09 Airfield NV та Canal Digitaal [2011] ECR I 9363 не зрозуміло, чи здійснюється "доведення до загального відома публіки" у значенні статті 3(1) Директиви 2001/29 у випадку, коли така організація, як TVC, з повним усвідомленням наслідків своїх дій та з метою залучення аудиторії до власних трансляцій і реклами, передає через інтернет трансляції тим представникам публіки, які мали б право на доступ до оригінального сигналу мовлення використовуючи власні телевізори або ноутбуки у власних будинках.

18. За таких обставин Високий суд правосуддя (Англії та Уельсу) (Канцлерське відділення) вирішив призупинити провадження у справі та передати на розгляд Суду для ухвалення попереднього рішення наступні питання:

'1. Чи поширюється право дозволяти або забороняти "доведення до загального відома публіки своїх творів дротовими або бездротовими засобами" у статті 3(1) [Директиви 2001/29] на випадок, коли:

(а) Автори дають дозвіл на включення їхніх творів в наземну з вільним доступом телевізійну програму, призначену для прийому або на всій території держави-члена, або в межах географічної зони в межах держави-члена;

(б) Третя сторона ([так би мовити] організація, відмінна від первісного мовника) надає послугу, за допомогою якої окремі абоненти в межах передбачуваної зони прийому програми, які можуть правомірно приймати програму на телевізійний приймач у себе вдома, можуть увійти на сервер третьої сторони і отримувати зміст програми за допомогою інтернет-трансляції?

2. Чи має значення для відповіді на вищезазначене питання, якщо:

(а) Сервер третьої сторони дозволяє лише з'єднання "один на один" для кожного абонента, тобто кожен окремий абонент встановлює власне інтернет-з'єднання з сервером, і кожен пакет даних, надісланий сервером в інтернет, адресований лише одному окремому абоненту?

(б) Послуга третьої сторони фінансується за рахунок реклами, яка представляється "pre-roll" ([так би мовити] протягом періоду часу після входу абонента в систему, але до того, як він або вона почне отримувати контент програми) або "вбудована" ([так би мовити] в рамках програмного забезпечення для перегляду, яке відображає прийняту програму на пристрої перегляду абонента, але за межами зображення програми), але оригінальна реклама, що міститься в програмі, пропонується абоненту в той момент, коли вона вставляється в програму мовником?

(с) Організація, що втручається:

(і) надає альтернативну послугу первісному мовнику, таким чином діє в прямій конкуренції з первісним мовником за глядачів; або

(ii) діє в прямій конкуренції з первісним мовником за доходи від реклами?

РОЗГЛЯД ПОСТАВЛЕНИХ ЗАПИТАНЬ

Питання 1 та Питання 2(а)

19. У Запитанні 1 та Запитанні 2(а) суд, що звертається, запитує, по суті, чи поняття "доведення до загального відома публіки" у значенні статті 3(1) Директиви 2001/29 повинно тлумачитись як таке, що охоплює ретрансляцію творів, включених до наземної телевізійної програми:

- коли ретрансляція здійснюється організацією, що не є первісним мовником,
- за допомогою інтернет-трансляції, доступного абонентам такої іншої організації, які можуть отримувати ретрансляцію, увійшовши на її сервер,
- за умови, що такі абоненти перебувають у зоні прийому наземної телевізійної програми та можуть правомірно приймати програму на телевізійний приймач.

20. Перш за все, слід зазначити, що основною метою Директиви 2001/29 є встановлення високого рівня охорони авторів, що дозволяє їм отримувати

належну винагороду за використання їхніх творів, зокрема, у випадку доведення до загального відома публіки. Звідси випливає, що "доведення до загального відома публіки" слід тлумачити широко, як це прямо зазначено в пункті 23 преамбули Директиви (SGAE, п. 36, та об'єднані справи C-403/08 та C-429/08 *Football Association Premier League and Others* [2011] ECR I-9083, п. 186).

21. Перш за все, необхідно визначити значення поняття "поширення" та відповіді на питання, чи підпадає діяльність, про яку йдеться в основному провадженні, під сферу його застосування.

22. У зв'язку з цим Суд зазначає, що Директива 2001/29 не дає вичерпного визначення поняття "поширення". Таким чином, значення та обсяг такого поняття має визначатись з огляду на контекст, в якому воно відбувається, а також зважаючи на мету, зазначену у пункті 20 вище.

23. Зокрема, з пункту 23 преамбули Директиви 2001/29 випливає, що право автора на доведення до загального відома публіки охоплює будь-яку трансляцію або ретрансляцію твору для публіки, яка не присутня в місці, де відбувається поширення, дротовими або бездротовими засобами, включно з трансляцією. Крім того, зі статті 3(3) цієї директиви випливає, що дозвіл на включення охоронюваних творів у доведення до загального відома публіки не вичерпує права на дозвіл або заборону інших доведень таких творів до загального відома публіки.

24. З цього випливає, що, регулюючи ситуації, в яких певний твір підлягає багаторазовому використанню, законодавець Європейського Союзу мав на увазі, що кожна трансляція або ретрансляція твору, в якій використовується певний технічний засіб, повинна, як правило, мати індивідуальний дозвіл автора відповідного твору.

25. Такі висновки, крім того, підтверджуються статтями 2 та 8 Директиви 93/83, які вимагають нового дозволу на одночасну, незмінену і не скорочену ретрансляцію супутником або кабелем первинної трансляції телевізійних або радіопрограм, що містять охоронювані твори, навіть якщо такі програми вже можуть бути прийняті в зоні їх покриття іншими технічними засобами, наприклад, бездротовими засобами або наземними мережами.

26. З огляду на те, що інтерактивне надання доступу до творів шляхом

ретрансляції наземної телевізійної програми через Інтернет використовує специфічні технічні засоби, відмінні від тих, за допомогою яких здійснювалось первинне поширення, така ретрансляція повинна розглядатись як "поширення" в розумінні статті 3(1) Директиви 2001/29. Отже, така ретрансляція не може бути звільнена від дозволу авторів творів, що ретранслюються, коли вони доводяться до загального відома публіки.

27. Цей висновок не може бути спростований запереченням TVC про те, що інтерактивне надання доступу до творів в Інтернеті, як це було зроблено у справі в основному провадженні, є лише технічним засобом для забезпечення або поліпшення прийому наземної телевізійної програми в зоні її покриття.

28. Слід визнати, що з практики Суду випливає, що звичайний технічний засіб для забезпечення або поліпшення трансляції оригінальної програми в зоні її покриття не є "поширенням" у значенні статті 3(1) Директиви 2001/29 (див., щодо цього, справи Football Association Premier League and Others, п. 194, та Airfield and Canal Digitaal, п.п. 74 та 79).

29. Таким чином, втручання такого технічного засобу має обмежуватись підтриманням або поліпшенням якості прийому вже існуючої трансляції і не може використовуватись для будь-якої іншої трансляції.

30. Однак у цій справі втручання з боку TVC полягає у трансляції охоронюваних творів, яка відрізняється від трансляції відповідної організації мовлення. Втручання TVC жодним чином не має на меті підтримувати або покращувати якість трансляції, яку здійснює інша організація мовлення. За цих обставин таке втручання не може вважатись звичайним технічним засобом у значенні, визначеному в параграфі 28 вище.

31. По-друге, для того, щоб бути віднесеним до категорії "доведення до загального відома публіки" в розумінні статті 3(1) Директиви 2001/29, охоронювані твори також повинні бути фактично поширені для "публіки".

32. У зв'язку з цим з практики Суду випливає, що термін "публіка" в розумінні статті 3(1) Директиви 2001/29 стосується невизначеної кількості потенційних отримувачів і передбачає, крім того, досить велику кількість осіб (див. щодо цього SGAE, пункти 37 і 38, а також наведену судову практику).

33. Що стосується саме такого останнього критерію, слід брати до уваги кумулятивний ефект від інтерактивного надання доступу до творів потенційним отримувачам. У зв'язку з цим особливо важливо встановити кількість осіб, які мають доступ до одного і того ж твору одночасно та послідовно (SGAE, п. 39).

34. У цьому контексті не має значення, чи отримують потенційні отримувачі доступ до поширених творів через з'єднання один-на-один. Такий метод не перешкоджає одночасному доступу великої кількості осіб до того самого твору.

35. У цій справі слід зазначити, що ретрансляція творів через Інтернет, про яку йдеться в основному провадженні, спрямована на всіх осіб, які проживають у Сполученому Королівстві, мають доступ до Інтернету та стверджують, що мають ліцензію на мовлення в цій державі. Такі особи можуть отримати доступ до охоронюваних творів одночасно в контексті "прямої трансляції" телевізійних програм в Інтернеті.

36. Таким чином, ретрансляція, про яку йдеться, спрямована на невизначену кількість потенційних отримувачів та передбачає велику кількість осіб. Отже, слід визнати, що шляхом ретрансляції, про яку йдеться, охоронювані твори дійсно поширюються "публіці" у значенні статті 3(1) Директиви 2001/29.

37. Однак, TVC стверджує, що ретрансляція, про яку йдеться в основному провадженні, не задовольняє вимогу щодо наявності нової публіки, яка є не менш необхідною в розумінні рішень у справах SGAE (п. 40), Football Association Premier League and Others (paragraph 197) та Airfield and Canal Digitaal (п. 72). Отримувачі ретрансляції, яку здійснює TVC, мають право, як стверджується, дивитись ідентичну за змістом телевізійну трансляцію за допомогою власних телевізорів.

38. У зв'язку з цим слід зазначити, що ситуації, розглянуті у справах, на підставі яких були ухвалені вищезгадані рішення, чітко відрізняються від ситуації, що розглядається у справі в основному провадженні. У цих справах Суд розглядав ситуації, в яких оператор своїм навмисним втручанням зробив трансляцію, що містить охоронювані твори, доступною для нової публіки, яка не була врахована відповідними авторами, коли вони давали дозвіл на таку трансляцію.

39. На відміну від цього, основний розгляд у даній справі стосується трансляції творів, включених до наземної трансляції, та інтерактивного надання доступу до таких творів через Інтернет. Очевидно з пунктів 24–26 вище, що кожна з таких двох трансляцій повинна бути дозволена індивідуально та окремо відповідними авторами, враховуючи, що кожна з них здійснюється за певних технічних умов, з використанням різних засобів трансляції охоронюваних творів, та кожна призначена для публіки. За таких обставин більше немає необхідності розглядати нижче вимогу щодо наявності нової публіки, яка є актуальною лише в ситуаціях, що розглядалися Судом ЄС у справах, які стали підставою для прийняття рішень у справах SGAE, Football Association Premier League and Others та Airfield and Canal Digitals.

40. З огляду на зазначене, відповідь на Питання 1 та Питання 2(a) полягає в тому, що поняття "доведення до загального відома публіки", в розумінні статті 3(1) Директиви 2001/29, повинно тлумачитись як таке, що охоплює ретрансляцію творів, включених до наземної телевізійної програми

- коли ретрансляція здійснюється організацією, що не є первісним мовником,
- за допомогою інтернет-трансляції, доступного абонентам такої іншої організації, які можуть отримувати таку ретрансляцію, увійшовши на її сервер,
- навіть якщо такі абоненти перебувають у зоні прийому такої наземної телевізійної програми та можуть правомірно приймати її на телевізійний приймач.

Питання 2(b)

41. У питанні 2(b) суд, що звертається, запитує, по суті, чи впливає на відповідь на питання 1 той факт, що ретрансляція, подібна до тієї, що є предметом розгляду в основному провадженні, фінансується за рахунок реклами і, отже, має прибутковий характер.

42. У зв'язку з цим Суд дійсно постановив, що не має значення те, що "поширення" у розумінні статті 3(1) Директиви 2001/29 має комерційний характер (*Football Association Premier League and Others*, п. 204). Однак Суд визнав, що прибутковий характер не обов'язково є суттєвою умовою для існування доведення до загального відома публіки (див. щодо цього *SGAE*, п. 44).

43. Отже, прибутковий характер не визначає остаточно, чи можна вважати

ретрансляцію, подібну до тієї, про яку йдеться в основному провадженні, "поширенням" у розумінні статті 3(1) Директиви 2001/29.

44. Отже, відповідь на питання 2(b) полягає в тому, що на відповідь на питання 1 не впливає той факт, що ретрансляція, подібна до тієї, про яку йдеться в основному провадженні, фінансується за рахунок реклами і, отже, має комерційний характер.

Питання 2(c)

45. У питанні 2(c) суд, що звертається, запитує, по суті, чи впливає на відповідь на питання 1 той факт, що ретрансляція, подібна до тієї, про яку йдеться в основному провадженні, здійснюється організацією, яка діє в прямій конкуренції з первісною телерадіоорганізацією.

46. У зв'язку з цим достатньо зазначити, що ні з Директиви 2001/29, ні з практики Суду не випливає, що конкурентні відносини між організаціями, які здійснюють трансляцію в реальному часі творів, охоронюваних авторським правом, або подальшу ретрансляцію таких творів, мають значення для цілей класифікації трансляції як "доведення до загального відома публіки" у значенні статті 3(1) Директиви 2001/29.

47. Отже, відповідь на питання 2(c) полягає в тому, що на відповідь на питання 1 не впливає той факт, що ретрансляція, подібна до тієї, що є предметом розгляду в основному провадженні, здійснюється організацією, яка діє в прямій конкуренції з первісним мовником.

ВИТРАТИ

48. Оскільки це провадження є для сторін основного провадження етапом у справі, що розглядається національним судом, рішення про витрати ухвалює цей суд. Витрати, понесені у зв'язку з поданням зауважень до Суду, крім витрат цих сторін, не підлягають відшкодуванню.

ВИХОДЯЧИ З ЦЬОГО, СУД (ЧЕТВЕРТА ПАЛАТА)
ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Поняття "доведення до загального відома публіки" в розумінні статті 3(1) Директиви 2001/29/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 22 травня 2001 року про гармонізацію окремих аспектів авторського права і суміжних прав в інформаційному суспільстві має тлумачитись як таке, що охоплює ретрансляцію творів, включених до наземної телевізійної програми
 - коли ретрансляція здійснюється організацією, що не є первісним мовником,
 - за допомогою інтернет-трансляції, доступного абонентам такої іншої організації, які можуть отримувати таку ретрансляцію, увійшовши на її сервер,
 - навіть якщо такі абоненти перебувають у зоні прийому такої наземної телевізійної програми та можуть правомірно приймати її на телевізійний приймач.
2. На відповідь на питання 1 не впливає той факт, що ретрансляція, подібна до тієї, про яку йдеться в основному провадженні, фінансується за рахунок реклами і, отже, має комерційний характер.
3. На відповідь на питання 1 не впливає той факт, що ретрансляція, подібна до тієї, про яку йдеться в основному провадженні, здійснюється організацією, яка діє в прямій конкуренції з первісним мовником.

[Підписи]

ЗАСТЕРЕЖЕННЯ:

Проект має на меті поширення інформації про практику Суду ЄС з питань інтелектуальної власності серед зацікавлених фахівців.

Текст перекладу та резюме рішень Суду ЄС з питань інтелектуальної власності розроблено та представлено з інформаційною метою.

Представлена інформація НЕ є офіційною і НЕ рекомендована для використання у експертних дослідженнях.

Переклад та резюме рішень Суду ЄС створені з використанням відкритої інформації, що міститься у інформаційній системі Суду ЄС. (<https://curia.europa.eu>).

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ПРОЄКТ:

Серія: *Рішення Суду ЄС з питань інтелектуальної власності: резюме, неофіційний переклад.*

Про що: *про позиції Суду ЄС у сфері інтелектуальної власності.*

Для кого: *для фахівців з питань інтелектуальної власності.*

Мета: *інформування спільноти про практику Суду ЄС з актуальних питань інтелектуальної власності.*

Координатор: *к.ю.н., доцент Любов Майданик.*

Виконавці: *Юлія Кравченко, Анна Ткачук.*

Більше резюме Рішень Суду ЄС шукай тут

<https://www.facebook.com/IP.Academy.of.Ukraine>

© УКРНОІВІ, 2023